

Dansk Folkeparti, for de er jo heller ikke repræsenteret i salen i dag. Jeg ved ikke, om de kommer på et senere tidspunkt, men det kunne tyde på, at sagen her ikke er prioriteret særlig højt.

Så vil jeg også godt sige lidt om hurtighed, og det er lidt almene betragtninger. Det er jo sådan her i livet, at fordi man er hurtig til at lave et eller andet, betyder det egentlig ikke, at man får en bedre kvalitet. Det behøver heller ikke betyde det omvendte – det vil jeg også sige – men der er altså ikke lighedstegn mellem de to ting, og jeg vil godt stille spørgsmålet: Hvad er det vigtigste for V, K, Z og O? Er det at få kvalitet i vurderingen, eller at det sker hurtigt? Når man hører deres indlæg, kunne man tro det sidste.

Når en eller anden virksomhed har fundet frem til et nyt bekæmpelsesmiddel, går man åbenbart ud fra, at når der er kommet et nyt, må det være meget bedre end det gamle. Her vil jeg også sige – og det gælder også andre ting i livet – at nyt behøver ikke være bedre end gammelt. Det må jeg altså lige sige, og så må man tage det til efterretning. Der har også været en fejlurdering med hensyn til revurdering, for det ligger jo sådan, at for gamle midler er der en helt klar procedure.

Så vi vil fra Socialdemokratiets side med stor beklagelse afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Der var et spørgsmål, jeg gerne vil besvare med det samme.

Kvaliteten er selvfølgelig det vigtigste, det er ikke hastigheden, der er det vigtigste. Derfor blev vi også overbevist af debatten, da vi diskuterede det sidste gang, til at ændre de 3 måneder til en 6-måneders-periode for at sikre den nødvendige kvalitet.

Den anden ting, der blev kommenteret, var, om alt nyt var bedre. Jeg var oppe at sige før, jeg ved ikke, om den socialdemokratiske ordfører ikke var til stede, at vi regner med, at når man ofrer millioner af kroner på noget og vil gå i gang med en lang godkendelsesprocedure, har man sikret sig, at det er noget bedre, man kommer med, noget, der er noget mere miljøvenligt; ellers vil det jo være ganske svært at få nogen til at købe det. Derfor vil jeg tro, at 90-95 pct. af de nye midler, er de miljøgevinster, vi taler om her, og dem vil vi altså ikke være med til at blokere for.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Der var et enkelt spørgsmål til Venstre om, hvorvidt kvalitet var det vigtigste. Jeg behøver vel ikke svare på det, for det ved ordføreren selvfølgelig godt, og jeg kan bekræfte, at det er det altid, når vi er med.

Så er der en ting, jeg gerne vil tale med ordføreren om, nemlig om det her med nye midler. Skulle jeg forstå det sådan, at ordføreren er af den opfattelse, at det ofte er sådan, at de nye midler, der bliver godkendt, er dårligere end de gamle, der er på markedet? I så fald er det da sådan set helt nyt. I Miljøudvalget plejer vi jo at høre, at der er nogle midler på markedet, men at man sætter nogle spilleregler op, og på den måde forsøger man hele tiden på at skaffe nye og bedre midler.

Hvis det er sådan, at ordføreren mener, at det ofte bliver sådan, at man godkender midler, der er dårligere end dem, der er på markedet, må vi da til at kigge på det sammen med ministeren, for det er da virkelig noget, vi ikke kan bruge. Det kan vi altså ikke leve med, så jeg går da ud fra, at det var en fortalelse.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg vil nøjes med at svare hr. Hans Christian Schmidt. Det var, om nye midler ikke altid var bedre end de gamle.

Det er jo således, at de gamle midler også bliver revurderet, og det er sådan her i verden, at tingene ikke er sort-hvide, selv om Venstre på mange områder prøver at gøre dét til et slogan. Der kan altså godt være gamle midler, som er blevet revurderet, der er bedre end nye midler, der bliver godkendt, for godkendelsen siger jo ikke noget om, at det er en bedre kvalitet end det, der er på markedet i forvejen, og det håber jeg da hr. Hans Christian Schmidt kan bekræfte.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Den dér forestilling om, at når noget er nyt, er det også absolut bedre, er en fantastisk traditionel opfattelse af fremskridt, vi somme tider oplever her fra talerstolen. Man kunne selvfølgelig ønske sig i nogle sammenhænge, at det var sådan, men jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvor hr. Hans Christian Schmidt har dokumentationen fra, når han siger, at de gamle godkendte midler skulle være mere miljøvenlige end dem, vi godkender nu. Jeg vil meget